

דף עז.

אה"ע סימן ז סעיף טז עין משפט א.ב.

ט כה. חללה שנשא כשרה הولد חלל עד סוף כל הדורות, ואם היה בת אסורה לכהונת^ז.

ט כו. נישאת החללה לישראל וילדה בת, הבת^ח זו כשרה לכהונת, **шибישראל שנשא חללה הولد כשר**.

אה"ע סימן ז סעיף בא עין משפט ג.ד.

כא לג. גר לגיורת או משוחדר למשוחרת, בתם לא נשא לכתהילה לכהן. ואם נישאת לא תצא^ו, דהורתה ולידתה בקדושה. אבל אם יש צד ישראל כגון גר לבת ישראל הבת כשרה לכתהילה גם לכהן.

אה"ע סימן ז סעיף יב עין משפט ה.

יב יז. חללה זו היא אשה שנולדה מאייסורי כהונה^ז כגון אפיי כהן הדיווט שבא על זונה וגרושה, וכהן גדול שנשא^ח בעולה או בא על אלמנה, הרי אלו בעצם חללים לעולם, והוולד בין מהם עצםם בין מכחן אחר, הרי הוא חלל. בין זכר לבין נקבה.

יב יח. האשה האסורה לכהן משעהרה בה הכהן חיללה^ט. בין בשוגג לבין בمزיד בין באונס. והכהן בעינן שהיה מבן ט' שנים ויום אחד

ז. מקידושין ע"ז.

ח. שם בפי רשיי, ואפיי נישאת החללה לגר ולידה אם היה בת כשרה לכהונת, ועיין בשו"ע סי' ח'.

ו. מקידושין ע"ז ור"א כ"כ הביי. ומשמע דאם רק לידיתה בקדושה ולא הורתה תצא אף אם נישאת כך רק בקדושה בלבד מרבב"ם. ומהביי יראה דחולק וסובור דגם אם רק לידיתה בקדושה לא תצא.

ז. מקידושין ע"ז.

ח. ודוקא נשא אבל בעל לא חיללה כ"כ הגאון בס"ק מג.

ט. מיבמות נ"ג, וע"ד.

ומעליה, והנבעלת מבת ג' שנים ויום א'.

יב יט. קידש הכהן אחת הפסולות לו, וגירשה מן האירוסין לא נתחללה, אבל מן הנישואין נתחללה, אפי' שבדקה ונמצאת בתולה שכלה נשואה בחזקת בעולה^ב.

אין משפט ו.

ג. הכהן שבא על אחת מאיסורי כהונה, לא נתחלל הוא עצמו.

אין משפט ז.

אין משפט ח.

אין משפט ח.

ח יא. זונה היינו^ל גיורת ומשוחררת אפי' נתגירה או נשחררה פחות מג' שנים, הויאל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וכן יבמה שבא עליה^מ זר אף שהיא רק בלאו עשה זונה. ושאר חייבי לאוין או

ל. מיבמות ל"ז, והח"מ כתובadam יש עדים שלא זהה ידם, שלא נבעלה איך תעשה חללה, וחלק על משמעות השו"ע, ולשיטת התוס' נתחללה בחופה בלבד ביאה כלל. כ"כ הב"ש בס"ק ל"ז.

מ. והב"י כתוב טעם אחר.

ל. גם' יבמות ע"א וכרבנן.

מ. עיין בב"ש ס"ק כ"א. וצ"ע דתפסי בה קידושין לחומרא וא"כ הווי ספק זונה. וטעם דיבמה עשה זונה אף דזה רק לאו משום דגוזה^ב היא דלא תפשי בה קידושין. ועיין ראה"ש ותוס' דף ס"ח לגביו לאו ועשה דשאך דאין נעשית זונה, והביא השו"ע דעתה זו בשם י"א. וכתוב הח"מ דאין מחלוקת ורק לענין מליקות נחקרו כ"כ הח"מ ס"ק י. ודעת הרמב"ם דחייבי לאוין דשאך השווין בכלל, עשה זונה ודעתו של השו"ע קרמבל מדרהבייא דעת הררא"ש בשם י"א. וחייבי לאוין דשאך הם: אנות אביו או חלוצתו של אביו, ולר"ת אף מחזר גירושתו אחורי שנישאת. וסוטה הוי לאו דשאך. כ"כ הח"מ בס"ק י"א מפרק החולץ דף מ"ט.

עשה אף דשאר אין נעשה זונה אף לדעת הרמב"ם נעשה זונה^ג.

יב. זונה היינו גם בת ישראל שנבעלה לאדם ^ה שהיא אסורה לינשא לו איסור השווה לכל ^ו כגון לכותי, עבד, ולמי שהיא אסורה לו משום ערוה. או בת ישראל שנבעלה ^ט לחיל אף שהיא מותרת להנשא לו.

יג. הבא על הנדה אף שהיא בכרת לא עשה זונה, וכן הבא על הפנו'י אף שהפקירה עצמה לא עשה זונה^ז.

אה"ע סימן ז סעיף יב
עיין לעיל דף עז. עין משפט ה

אה"ע סימן ז סעיף יד

יד. כהן שבא על אחת מהערים ^ט ונתעברה מביאה ראשונה הولد לא עשה חיל, אבל עשה זונה ואם חזר ובא עליה הוא או אחר ונתעברה הولد אח"כ חיל שהוא מזונה.

יד. כב. כהן שבא על גיורת או משוחורת הولد חיל, אף' מביאה ראשונה^ט.

ג. והראב"ד והרא"ש, ותוס' בדף ס"א חולקים וסוברים דרך מחיבי מיתות או כרithות עשה זונה, או מעכו"ם ועובד שאין תופסין בהם קידושין, אבל לא לאוין אף' דשאר. מ"מ לכ"ע בית נתין או מזר וגר עמן ומואב פולין לכהונה אבל לא עושים אותה זונה לתוס' והרא"ש וראב"ד הנ"ל. ועיין ב מהרש"א גיטין פ"ט ע"א ד"ה בעולה על התוס' ועיין בב"ש ס"ק ט"ז.

ט. לאפוקי נבעלה לבהמה.

ו. לאפוקי מאיסורי כהונה.

ט. מקידושין ע"ז ויבמות פ"ד במשנה ובזה גلتה תורה.

ז. מרמב"ם פ' י"ט מכין שמותרת לו הפנו'.

ט. מקידושין ע"ז וע"ח. והולד אינו חיל אם נתעברה מביאה ראשונה, ואף דקיים"ל דמכל העירות הولد ממזר, א"כ הנ"מ רק לעניין זהה והתראה לכהן זה, שבא להנשא לבת זו, להזהיירו שעובר גם על איסור חילה. וכן לעניין אכילת תרומה כ"כ הט"ז. ולפ"ז משכחת לה מזר כהן שאוכל בתרומה ושאינו חיל.

ט. דבחזקת זונה היא, ולפוסקים דבפחות מבת ג' שנים ביום אחד שנתגירה אינה זונה א"כ הבן בכח"ג אינו חיל. כ"כ הח"מ ועיין ביבמות ס"א.

ד כג. כהן שבא על יבמה לשוק, אין הولد ממזר. ואפי' להרא"ש דס"ל שהולד ממזר מדרבנן ביבמה שנישאת, י"ל דדוקא בנישאת היבמה, אבל ביהה بلا נישואין לאו ממזר לכוי"ע אפי' מדרבנן.